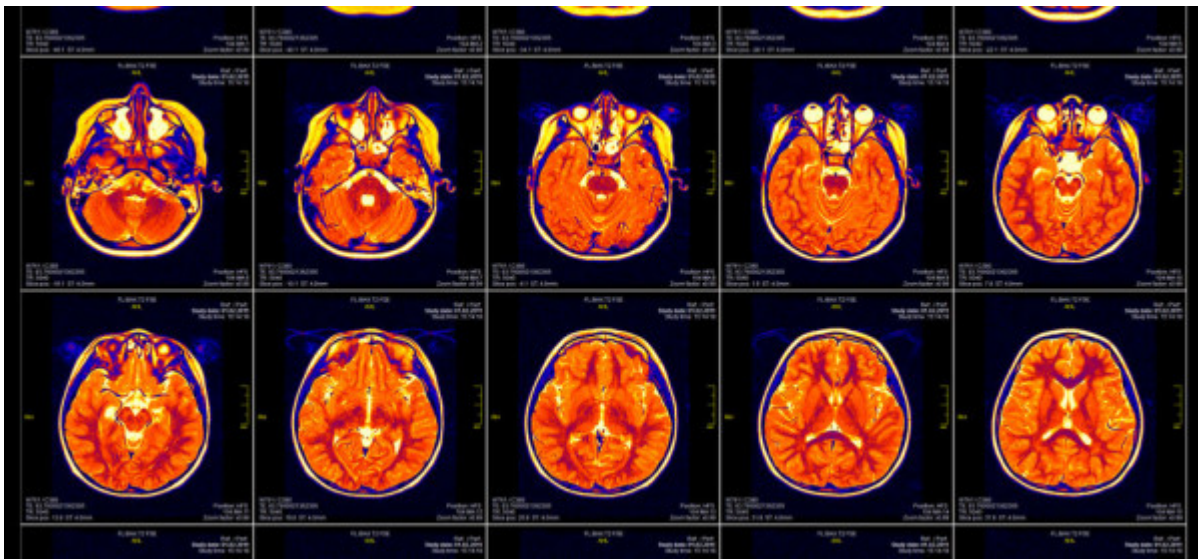

Η διάγνωση του εγκεφαλικού θανάτου: επιβεβαιωτικές δοκιμασίες

/ Πεμπτούσια

Image not found or type unknown

Σύμφωνα με την επιτροπή των εμπειρογνομόνων του προέδρου των ΗΠΑ το 1981, η διάγνωση του θανάτου με κριτήρια νευρολογικά γίνεται με κλινικές δοκιμασίες. Στο κείμενο όμως της επιτροπής αυτής προστίθεται ότι όπου ενδείκνυται η κλινική διάγνωση υπόκειται σε επιβεβαίωση με εργαστηριακές δοκιμασίες.[87]

Οι πλείστοι ερευνητές ανά τον κόσμο θεωρούν ότι η διάγνωση του Εγκεφαλικού Θανάτου γίνεται με την κλινική εξέταση και ότι οι επιβεβαιωτικές δοκιμασίες είναι αναγκαίες μόνο όταν παρεμβάλλεται στην κλινική εξέταση (φάρμακα, υποθερμία, μεταβολικές διαταραχές) που μπορεί να παραπλανήσει ή όταν υπάρχει αδυναμία να εκτελεσθούν οι κλινικές δοκιμασίες.[88] Οι επιβεβαιωτικές δοκιμασίες είναι χρήσιμες στην εκτίμηση της ηλεκτρικής δραστηριότητας του εγκεφάλου (ηλεκτρο-εγκεφαλο-γραφία και προκλητά δυναμικά) όπως επίσης και στην εκτίμηση της αιματικής ροής (αγγειογραφία- κλασσική και ψηφιακή ραδιονουκλιδικές μελέτες με λιπόφιλα ραδιοφάρμακα και διακρανιακό υπερηχογράφημα Doppler).[89]

Η ιδανική εξέταση για την επιβεβαίωση του εγκεφαλικού θανάτου πρέπει να εκπληρώνει τα ακόλουθα κριτήρια:

- 1) Να επαρκεί από μόνο του για την διάγνωση
- 2) Να μην δίνει ψευδώς θετικά αποτελέσματα
- 3) Να μην επηρεάζεται από άλλους παράγοντες που επιφέρουν σύγχυση
- 4) Να είναι διαθέσιμο, ασφαλές και να γίνεται δίπλα στο κρεβάτι του ασθενή

Μια τέτοια ιδεώδη διαγνωστική διαδικασία δυστυχώς σήμερα δεν υπάρχει. Υπάρχει μια σειρά βοηθητικών εξετάσεων που με βάση την διαθεσιμότητα σε κάθε νοσοκομείο, τα δεδομένα του ασθενούς, την εμπειρία των εμπλεκόμενων ιατρών μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Οι εξετάσεις αυτές όπως προαναφέραμε χωρίζονται βασικά σε δύο ομάδες. Η πρώτη ομάδα περιλαμβάνει εξετάσεις που διερευνούν την ύπαρξη ηλεκτροφυσιολογικής δραστηριότητας του εγκεφάλου και η δεύτερη ομάδα περιλαμβάνει εξετάσεις που διερευνούν την ύπαρξη εγκεφαλικής αιματικής ροής (EAP).[90]

Σημειώσεις:

87 Καρακατσάνης Κ., «Εγκεφαλικός θάνατος» Ταυτίζεται με το θάνατο του ανθρώπου; (ιατρική και φιλοσοφική θεώρηση), University studio press, 3η έκδοση, Θεσσαλονίκη 2008, σ. 51

88 Καρακατσάνης Κ. - Τσανάκας Ι. ,«Κριτική στην έννοια του Εγκεφαλικού Θανάτου», Περιοδικό «Θεοδρομία», τεύχος 1, Ιανουάριος-Μάρτιος 2004

89 Καρακατσάνης Κ. (2007) «Εγκεφαλικός Θάνατος : Θα πρέπει να αναθεωρηθεί», Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: http://www.oodegr.com/oode/koinwnia/epistimonika/anath_egef_than1.htm (8-2-14)

90 Κριαράς Ι., (2010) «Εγκεφαλικός θάνατος». Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο : <http://www.emedi.gr/component/k2/item/746> (8-2-14)

Παρατήρηση: η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ συνεχίζει την παρουσίαση με τη μορφή σειράς άρθρων της μελέτης “Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ”, του θεολόγου και νοσηλευτή **Νικόλαου Στανίτσα**. Πρόκειται για αναθεωρημένης έκδοση του

κειμένου που κατατέθηκε ως διπλωματική εργασία στη Σχολή Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου με επιβλέποντες καθηγητές τους ΚΟΪΟ ΝΙΚΟΛΑΟ, ΦΑΝΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟ και ΛΟΗ ΝΕΚΤΑΡΙΟ.